

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ ब्रह्मणः क्षयं निवासं ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ सारस्वतानां तीर्थानां वर्णनं कुरुक्षेत्रमहात्म्यज्ञापनार्थं तदपित प्रमृता नामन्येषामपि स्वर्गतिप्रदं किमु तक्षत्रध
 ततस्तमभ्यनुज्ञाप्य प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ जगाम त्रिदिवं भूयः क्षिप्रं बलनिषूदनः ॥ १५ ॥ एवमेतद्यदुश्रेष्ठं कुरुक्षेत्रं राजर्षिणा पुरा ॥ शक्रेण चाभ्यनुज्ञातं ब्रह्माद्यैश्च सुरै
 स्तथा ॥ १६ ॥ नातः परतरं पुण्यं भूमेः स्थानं भविष्यति ॥ इहतप्स्यंति ये केचित्तपः परमकं नराः ॥ १७ ॥ देहत्यागेन ते सर्वे यास्यंति ब्रह्मणः क्षयं ॥ येषु नः पुण्यभाजो वै
 दानं दास्यंति मानवाः ॥ १८ ॥ तेषां सहस्रगुणितं भविष्यत्यचिरेण वै ॥ ये चेह नित्यं मनुजानि वत्स्यंति शुभैषिणः ॥ १९ ॥ यमस्य विषयं ते तु न द्रक्ष्यंति कदाचन ॥
 यक्ष्यंति ये च क्रतुभिर्महद्भिर्मनुजेश्वराः ॥ २० ॥ तेषां त्रिविष्टपे वा सोयावद्भूमिर्धरिष्यति ॥ अपि चात्र स्वयं शक्रो जगौ गाथां सुराधिपः ॥ २१ ॥ कुरुक्षेत्रं निबद्धां वै
 तां शृणुष्व हलायुध ॥ पांसवोऽपि कुरुक्षेत्राद्वायुना समुदीरिताः ॥ अपि दुष्कृतकर्माणं नयंति परमांगतिं ॥ २२ ॥ सुरर्षभा ब्राह्मणसत्तमाश्च तथानृगाद्या नरदेवमु
 ख्याः ॥ इध्वा महार्हैः क्रतुभिर्नृसिंहसंत्यज्य देहान् सुगतिं प्रपन्नाः ॥ २३ ॥ तरंतु कारंतु कुर्यादंतरं रामहृदानां च मचक्रुकस्य च ॥ एतत्कुरुक्षेत्रं समंतपंचकं प्रजाप
 तेरुत्तरवेदि रुच्यते ॥ २४ ॥ शिवं महापुण्यमिदं दिवौ कसांसुसंमतं सर्वगुणैः समन्वितं ॥ अतश्च सर्वे निहतानृपारणे यास्यंति पुण्यांगतिमक्षयांसदा ॥ २५ ॥ इत्यु
 वाच स्वयं शक्रः सह ब्रह्मादिभिस्तदा ॥ तच्चानुमोदितं सर्वं ब्रह्मविष्णुमहेश्वरैः ॥ २६ ॥ इति श्रीम० शल्यपर्वतर्गतग० बलदेवती० सारस्व० कुरुक्षेत्रकथने त्रि
 पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच कुरुक्षेत्रं ततो दृष्ट्वा दत्त्वा दायांश्च सात्वतः ॥ आश्रमं सुमहद्विष्यमगमज्जनमेजय ॥ १ ॥
 मधूकाम्रवणोपेतं पुक्ष्मग्रोधसंकुलं ॥ चिरविल्वयुतं पुण्यं पनसार्जुनसंकुलं ॥ २ ॥ तं दृष्ट्वा यादवश्रेष्ठः प्रवरं पुण्यलक्षणं ॥ पप्रच्छ तानृषीन्सर्वान्कस्याश्रमवरस्त्व
 यं ॥ ३ ॥ ते तु सर्वे महात्मानमूचूराज न हलायुधं ॥ शृणु विस्तरशोरामयस्यायं पूर्वमाश्रमः ॥ ४ ॥ अत्र विष्णुः पुरा देवस्तपसांस्तप उत्तमं ॥ अत्रास्य विधिवद्यज्ञाः
 सर्वे वृत्ताः सनातनाः ॥ ५ ॥ अत्रैव ब्राह्मणीसिद्धा कौमारब्रह्मचारिणी ॥ योगयुक्ता दिवं याता तपःसिद्धा तपस्विनी ॥ ६ ॥ बभूव श्रीमती राजनूशां डिल्यस्य महा
 त्मनः ॥ सुताधृतव्रता साध्वी नियता ब्रह्मचारिणी ॥ ७ ॥ सा तु तस्मात्तपोघोरं दुश्चरं स्त्रीजने न ह ॥ गता स्वर्गं महाभागा देवब्राह्मणपूजिता ॥ ८ ॥ श्रुत्वा ऋषीणां वच
 नमाश्रमं तं जगाम ह ॥ ऋषींस्तानभिवाद्याथ पार्श्वे हिमवतोच्युतः ॥ ९ ॥ संध्याकार्याणि सर्वाणि निर्वर्त्यारुरुहे चलं ॥ नातिदूरं ततो गत्वा न गंता लध्वजो बली ॥ १० ॥
 मेण मृतानामित्येतदर्थं तदेवोपसंहरन् दर्शयति अतश्चेति ॥ २५ ॥ २६ ॥ इति शल्यपर्वतर्गतगदापर्वणि नै० भा० त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ७३ ॥ कुरुक्षेत्रमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥